Ճաշակ մեղսասէր՝[1] ճարակօղ ախտից՝ ճեպով վանեաց գլխս. Մարմին ես դարձայ՝ մոլեկան ախտիւք՝ միշտ պարարիլով. ո՜ր ողորմեա՛″։

Յեղակարծ ժամու՝ յեղկելոյս վերայ՝ յառնէ չար գազանն. նկուն գլխս արար՝ նշաւակ կացոյց՝ նետիւք խոցոտեալ. ո՜ր ողորմեա՛″։

Շրջեցան զինև՝ շունք արեան արբուք՝ շաղախեալ խոհերս. Որոգայթ լարեալ՝ որսորդք խաւարին որսացան զանձն իմ. ո՜ր ողորմեա՛″։

Չարչարեալ լինիմ՝ չար վշտաց գերիս՝ չունիմ ես հանգիստ. Պետ այլոց կոչիմ՝ պարտական գտօղս՝ պարտուց յանցանաց. ո՜ր ողորմեա. ո՜ր ողոր″։

Ջանիւք ոչ փութամ՝ ջատագով լինիլ՝ ջերմեռանդ սրտիւ. ռահին երկնընթաց՝ ռահիւ լուսազգեաց ռամիկս չհետևեալ. ո՜ր ողորմեա, ո՜ր ողորմեա. ո՜ր ող″։

Սիրով կենցաղոյս՝ սաստիկ տոչորիմ՝ սարսափ ոչ ունիմ. Վարանիմ ի միտս՝ վշտօք տառապեալս՝ վ՜ս իմոց մեղաց. ո՜ր ողորմեա։

Տարտարոս ներքին՝ տագնապ դառնագոյն՝ տխրելոյս բաժին. Րենական հրամանն՝ րախական պատուէրն՝ րոտինս չընկալայ. ո՜ր ողոր″։

Ցասմնական կրից՝ ցանկութեան ախտից՝ ցուցայ նեղինակ. ւիւսեալ խուռն ախտիւք՝ ւիւծեալ մաշեցայ՝ ւիւսօղս չարագործ. ո՜ր ողորմեա, ո՜ր ողորմեա, ո՜ր ող″։

Փրկել ո՛վ անձն իմ՝ փութա՛ դու ինքնին՝ փարելի հայցմամբ. Քո վախճան կենաց՝ Քեզ միշտ մերձ իմա՛՝ Քննիչ ո՜ր մեր կայ. ո՜ր ող″։

[Այս երկասիր ծնունդ փանաքի մտաց
վշտակիր ղազար աբեղայիս։

1 Զ. մեղսասէր ը մանիշ. թանաք. յետ. աւ.